

KURJER RADOMSKI

WYDAWNICTWO INFORMACYJNE

WYCHODZI 3 RAZY W TYGODNIU: WE WTORKI, CZWARTKI I NIEDZIELE.

Angielski minister wojny ustąpił.

Zmiana na stanowisku ministra propagandy.

Amsterdam, 6 stycznia.

Reuter donosi z Londynu, że minister wojny Hoare Belishe i minister propagandy Mac Millan ustąpili. Tekę ministra wojny

objął dotychczasowy minister handlu Stanley. Ministrem handlu mianowany został Sir Andrew Duncan, a ministrem propagandy Sir John Reith.

Konfiskata angielskiej floty handlowej.

Zarządzenie przymusowe Rządu przeciwko własnym przedsiębiorcom okrętowym. Okręty zostały podporządkowane rozkazom ministerstwa.

Amsterdam, 6 stycznia.

Rząd angielski był zmuszony do wydania rozporządzenia, które odsłania całą powagę położenia, jakie wytworzyło się w angielskim handlu zagranicznym.

Z dniem 1 lutego zostaną skonfiskowane przez ministerstwo żeglugi wszystkie okręty pasażerskie i towarowe, kursujące na dalekich rejsach, zarejestrowane w Anglii i kolonjach.

Przedsiębiorcom okrętowym pozostawiono kierownictwo ich przedsiębiorstw

tylko pro forma, w rzeczywistości wszystkie dyrektywy przechodzą w ręce rządu który wyznacza załadunek i rejsy okrętów Rzyko, straty okrętu i ładunku ponosi również rząd. Konfiskata nastąpi w tym dniu, w którym po uprawomocnieniu się zarządzenia okręty po raz pierwszy przeprowadzą wyladunek w Zjednoczonym Królestwie. Okręty, zapisane w rejestrach Dominii, Indji i Birmy, nie podpadają pod to zarządzenie

Spotkanie Ciano — Csaky w Wenecji.

Italia i Węgry chcą przyczynić się do polepszenia atmosfery politycznej w Europie połud.-wschodniej.

Wenecja, 7 stycznia.

W niedzielę 7 stycznia odbyło się tu spotkanie włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Ciano i węgierskiego ministra spraw zagranicznych hr. Csaky. Spotkanie miało miejsce w hotelu „Danieli” i trwało od godz 11 do godz. 12.30.

Po skończonej rozmowie hr. Ciano udzielił obecnym przedstawicielom prasy kilku wyjaśnień. Wyraził się on, że podczas wymiany zdań poruszono wszystkie zagadnienia dotyczące interesów obu zaprzyjaźnionych krajów i że we

wszystkich tych kwestiach panuje zupełna zgoda zapatrywania obydwu rządów.

Druga rozmowa między ministrem spraw zagranicznych Ciano i ministrem spraw zagranicznych Csaky trwała od godz. 17.10 do 18.30.

Według „Giornale d'Italia” z rozmów tych nie wynikną nadzwyczajne decyzje albo też fakty, jednakowoż spotkanie to przyczyni się do wyświeatlenia położenia politycznego w południowo-wschodniej Europie i potwierdzi ścisłą i na zaufaniu opartą współpracę Węgier i Włoch.

Rząd Belgijski ustąpił.

Bruksela, 6 stycznia.

Rząd belgijski Pierlota ustąpił, by umożliwić rekonstrukcję rządu. Kryzys, który się przez to wytworzył, zdaje się, nie łatwy będzie do przezwyciężenia. Próby Pierlota utworzenia rady ministrów złożonej z 18 członków jednolitej narodowej przez przyciągnięcie do współpracy socjaldemokratów i przeistaczenia jej w rząd zdolny do życia, okazały się niemożliwe do przeprowadzenia. Pierlot w ostatnich latach przeżywał już nie jeden kryzys i zawsze okazał się mężem opatrnościowym, któremu udawało się utworzyć nowy rząd.

Można więc przypuszczać, że i z tego kryzysu, spowodowanego przez upadek wielkiego banku Credit Anversois, również wyjdzie zwycięsko.

Nowy rząd Pierlota.

Spaak znowu ministrem spraw zagranicznych.

Bruksela, 7 stycznia.

Prezydent ministrów Pierlot niespodziewanie prędko zdołał zestawic nowy rząd. Tekę spraw zagranicznych objął znowu minister Spaak, 14 tek podzielonych zostało pomiędzy 3 liberalów, 5 katolików, 4 socjaldemokratów i 2 ministrów fachowców. Ministerstwa zaopatrzenia i propagandy zostały skasowane.

Prasa przyjęła nowy rząd przychylnie za wyjątkiem gazet flamandzkich, które ubolewają, że w tak ważnym rządzie jednolitej narodowej niema przedstawiciela ludności flamandzkiej

OGRANICZENIE

nadzwyczajnych pełnomocnictw prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Waszyngton, 4 stycznia.

Jak donosi „Associated Press”, poseł stronnictwa republikańskiego Kean ma wnieść na najbliższym posiedzeniu kongresu projekt ustawy, mocą której mają ulec ograniczeniu nadzwyczajne pełnomocnictwa prezydenta w okresie, kiedy kongres się nie zbiera. W ustawie ma być klauzula, zobowiązująca prezydenta do zwołania kongresu przed zamierzonym ogłoszeniem stanu wyjątkowego.

Komunikat wojskowy.

Berlin, 7 stycznia.

Naczelne dowództwo niemieckich sił zbrojnych podaje do wiadomości:
Nie szczególnego nie zaszło.

Lotnictwo przeprowadza dalsze loty wywiadowcze.

Berlin, 7 stycznia.

Naczelne dowództwo niemieckich sił zbrojnych podaje do wiadomości:

Na froncie zachodnim nieznaczna, w niektórych miejscach więcej ożywiona działalność artylerji. Loty wywiadowcze nad Wielką Brytanią i Francją przeprowadza się planowo dalej.

Minister bułgarski u Molotowa.

Moskwa, 6 stycznia.

Przewodniczący rady komisarzy ludowych i komisarz dla spraw zagranicznych Molotow, przyjął we czwartek kierownika, bawiącego obecnie w Moskwie bułgarskiej komisji gospodarczej, ministra skarbu Bojiloffa. W przyjęciu uczestniczyli poseł bułgarski Antonoff i zastępca komisarza dla spraw zagranicznych Dekanossow.

Posyjsko - bułgarski układ handlowy.

Moskwa, 8 stycznia.

Sowiecko-bułgarskie pertraktacje gospodarcze zakończyły się w piątek podpisaniem układu handlowego i morskiego, ważnego na trzy lata. Równocześnie podpisana została umowa o ruchu towarowym i przekazowym na rok 1940.

Układ przewiduje wzajemne zastosowanie zasady największego uprzywilejowania. Umowa o ruchu towarowym i przekazowym na rok 1940 zawiera znaczne rozszerzenie dotychczasowej wymiany towarowej pomiędzy Sowietami a Bułgarią.

Ambasador Rosso odwołany z Moskwy.

Moskwa, 6 stycznia.

Gdy nowomianowany ambasador sowiecki w Rzymie, Gorelkin, opuścił stolicę włoską jeszcze przed złożeniem listów uwierzytelniających, został obecnie również odwołany z Moskwy ambasador włoski Rosso. Rosso przebywał w Moskwie przeszło trzy lata.

Japońscy przedstawiciele gospodarczy u Molotowa.

Moskwa, 6 stycznia.

Komisarz dla spraw zagranicznych Molotow przyjął w piątek kierownika bawiącego w Moskwie japońskiej delegacji handlowej Matuszima. Na przyjęciu był obecny ambasador japoński w Moskwie Togo.

Walki w Finlandji.

Ataki rosyjskie pod Kohmo.

Helsinki, 6 stycznia.

Jak donosi fiński komunikat wojskowy z dnia 4 stycznia, dzień ten przeszedł w cieśninie Karelskiej, za wyjątkiem działalności artylerji i wywiadowczej piechoty, spokojnie. Na północo-wschód od jeziora Ładoga położenie pozostało nie zmienione. Rosyjskie siły wspomaganie artylerją i tankami zrobiły wypad w kierunku Kohma. Atak został jednak odparty. Walki trwają na wschód od

Snomisalmi i dalej na północ w kierunku na Salla.

Na innych odcinkach frontu nie szczególnego nie zaszło.

Na jeziorze Ładoga rosyjska marynarka wojenna ostrzeliwała dwa forty fińskie i kilka wsi nadbrzeżnych. Baterje fińskie ostrzeliwały pozycje rosyjskie. 3 stycznia były naloty rosyjskie na Turku, Hangö i na kilka miejscowości w północnej Finlandji.

Nowa fala wstrząsów podziemnych w Turcji.

Pomoc częściowo niemożliwa. Pogrzebano już setki zabitych. Powodzie wyrządziły wielkie straty.

Istanbul, 6 stycznia.

Z miast Samsun, Keresund i Amessia, nieszczęśliwych okolic w Anatolii, nawiedzonych ostatnio przez trzęsienie ziemi, donoszą o nowych wstrząsach podziemnych. Wstrząsy powtarzały się podczas nocy również w okolicy Smyrny i Dikii.

Ze środkowej Anatolii nawiedzanej przez trzęsienie ziemi, donoszą codziennie o setkach zabitych, których wydobywa się z pod gruzów i chowa. Prace przy uprzątnięciu zburzonego miasta Erzinczan, postępują powoli naprzód.

Do wszystkich miast tureckich odchodzą transporty zbiorowe rannych i bezdomnych. Pociągi te kursują dzień i noc. Bardzo wiele trupów jeszcze nie wydobyto z pod gruzów i nie pochowano, przeszkadzają w tem warunki atmosferyczne.

Pogoda w znacznej części nawiedzonych nieszczęściem obszarów jest tak zła, że dziś jeszcze, w dziesiątym dniu po katastrofie, nie można było dotrzeć do nich z dostateczną pomocą. We wszystkich tych miejscowościach daje się odczuć ostry brak rzeczy pierwszej potrzeby. Dalej położone wsie pozostawione są do dzisiaj same sobie. Dojazd samochodami jest niemożliwy. Zestawia się więc karawany na wielbłądach i koniach, które mają dostarczyć żywność, derki i pomoc lekarską.

Rzeki Eufrat i Tygrys we Wschodniej Anatolii mają od trzech dni bardzo wysoki stan wody. W okolicach miasta Diarbekir powodź wyrządziła wielkie szkody.

Dotychczas nie donoszą o stratach w ludziach. Na rzece Tygrys, stan wody podniósł się o 6 metrów. Dalsze szczegóły są nieznane.

24 nowe okręty wojenne

budują Stany Zjednoczone.

Amsterdam, 6 stycznia.

Stosunki japońsko-amerykańskie są nadal naprężone, taki przynajmniej wniosek wyciągają gazety japońskie z ostatnich rozmów japońskiego ministra spraw zagranicznych Namura z ambasadorem Stanów Zjednoczonych Grew. Agencja Domei donosi, że japońskie ministerstwo spraw zagranicznych przygotowuje nową rozmowę z ambasadorem amerykańskim, w której minister spraw

zagranicznych z naciskiem zażąda zmiany ustosunkowania się rządu amerykańskiego do Japonji. W japońskich kołach rządowych panuje rozgoryczenie, że pomimo daleko idących koncesji japońskich, jak zapowiedzianego otwarcia rzeki Jangtse dla międzynarodowej żeglugi, amerykańska opinia publiczna staje się coraz bardziej wroga Japonji i żąda nawet gospodarczych represji.

Stosunki japońsko-amerykańskie nadal naprężone.

Washington, 6 stycznia.

Przewidziane przez prezydenta Roosevelta w jego preliminarzu budżetowym wydatki na obronę kraju w wysokości 1800 milionów dolarów obejmują m. i.

390 milionów dolarów na rozbudowę marynarki wojennej.

Rozbudowa ta przewiduje pracę przy 120 okrętach wojennych różnych wielkości (dalszy ciąg na str. 3)

(dalszy ciąg ze str. 2)

ści, jak też budowę 24 nowych jednostek, i to dwóch pancerników, jednego lotniskowca, dwóch małych krążowników, ośm kontrtorpedowców, sześciu łodzi podwodnych i kilku mniejszych jednostek pomocniczych. Obecnie jest

wbudowie sześć pancerników o pojemności 35.000 ton każdy. Budowa dwóch pancerników o pojemności 45.000 ton ma być niebawem rozpoczęta. Ogólna liczba pancerników w budowie wynosiła by wówczas 10 okrętów.

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora dotyczące obowiązku meldowania się obywateli państw obcych.

W Dzienniku Rozporządzeń ukazało się doniosłe rozporządzenie Generalnego Gubernatora okupowanych obszarów polskich, dotyczące obowiązku meldowania się obywateli państw obcych.

Stosownie do tego rozporządzenia każdy obywatel obcego państwa, przebywający na terenach Generalnego Gubernatorstwa, obowiązany jest do pisemnego zameldowania się w starostwie powiatowym (Kreishauptmann) wzgl. u komisarza miast. Obowiązkowi zameldowania podlegają również członkowie rodziny meldującego się, który jest obowiązany zgłosić swoją rodzinę równocześnie.

Obywatele państw obcych, którzy świeżo przybywają na tereny Gubernatorstwa obowiązani są meldować się w wymienionych poprzednio urzędach najdalej w tydzień po swym przybyciu. Jeśli któryś z obywateli państw obcych zamierza się osiedlić na terenach Gene-

ralnego Gubernatorstwa na stałe, wówczas musi uzyskać zezwolenie odpowiedniego urzędu. Uzyskanie tego zezwolenia jest konieczne także i w tych wypadkach, kiedy dana osoba posiada już zezwolenie na wyjazd na tereny Generalnego Gubernatorstwa.

Zmieniając miejsce stałego zamieszkania w obrębie Generalnego Gubernatorstwa, obywatele państw obcych zobowiązani są do wymeldowania się w miejscu, które opuszczają i do zameldowania się w ciągu tygodnia w miejscowości, do której przybywają na stały pobyt. Dawne rozporządzenia władz polskich, o ile inaczej określają obowiązek meldowania się przyjezdnych — zostają automatycznie zniesione.

Obywatele państw obcych, którzy nie zastosują się do powyższego rozporządzenia, mogą zostać przymusowo wysiedleni z granic Generalnego Gubernatorstwa. Kto sprzeciwia się przepisom powyższego rozporządzenia, może zostać, na wniosek odpowiedniego starosty wzgl. komisarza miasta oddany do dyspozycji sądowni specjalnemu, który jest uprawniony do nakładania na opornych kar więzienia wzgl. pieniężnych bez ograniczenia. Odnośne zarządzenia wykonawcze zostaną wydane przez kierownika wydziału zarządu wewnętrznego w urzędzie Generalnego Gubernatora.

Przymus pracy dla ludności żydowskiej. Tylko za zezwoleniem wolno żydom zmieniać miejsce zamieszkania.

Główny szef SS i policji na terenie Generalnego Gubernatorstwa dla okupowanych ziem polskich jak również szef policji przy Generalnym Gubernatorze SS-Obergruppenführer Krüger ogłosili zarzą-

dzenie wykonawcze dotyczące rozporządzenia z dnia 16 października 1939 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku pracy dla ludności żydowskiej, zamieszkałej na terenie Generalnego Gubernatorstwa.

Z treści niemieckiej Białej Księgi

(dokończenie)

Grażyński sroży się w obszarze nadolzańskim.

Wykorzystując walkę niemiecką o oswobodzenie Niemców sudeckich, przytęczyła Polska do siebie bez żadnego ryzyka wartościowe obszary nadolzańskie. Przemysł i bogate złoża węglowe tego okręgu, zostały rozwinięte przez Niemców; oblicze kulturalne tego kraju było niemieckie. Polacy, którzy łamiąc układy z Niemcami, obsadzili również przeważnie niemieckie miasto Bogumin, ważny węzeł kolejowy, natychmiast zabrali się do polonizowania tego obszaru, chociaż nawet trzeciej części ludności nie można było uważać za polską. Niemcy i czesi zostali srogo uciskani, częściowo wypędzeni i Grażyński, pod którego rządu kraj nadolzański został wcielony, działał tam w ten sam sposób, jak na Górnym Śląsku. Protesty rządu Rzeszy zostały w Warszawie odłożone do aktów.

Dokument Nr. 130.

Sekretarz stanu urzędu spraw zagranicznych do niemieckiego ambasadora w Warszawie.

Telegram

Berlin, 20 października 1938.

Na głównym zebraniu związku powstańców w Katowicach, 16-go b. m. skonstatował honorowy przewodniczący Grażyński publicznie, że niemieczyna, w myśl celów związku powstańców, na wschodnim Górnym Śląsku została we wszystkich dziedzinach wyparta. W rezolucji, która w obecności Grażyńskiego została przeczytana i przyjęta, domagają się powstańcy wcielenia obszaru Spiszu. W dalszym ciągu oświadczają: „Cieszymy się z odzyskania wolności przez naszych braci za Olzą i stwierdzamy, że naszych braci na Śląsku Opolskim nie zapomnieliśmy. Przesyłamy im nasze braterskie pozdrowienia i nasze braterskie zachęcenia, by, jak dotąd, tak i zawsze w przyszłości, byli wierni temu, co się zwie Polską, w pewności, że za nimi stoi nasza narodowa siła i pomoc”.

Proszę natychmiast przeciwko wrogim Niemcom wyrazom Grażyńskiego i przeciw bezcelnemu mieszaninowi się powstańców w wewnętrzne sprawy Niemiec, które on aprobuje, założyć najostrzejszy sprzeciw u miarodajnych czynników ministerstwa spraw zagranicznych.

Weizsäcker

Antyniemieckie manifestacje w Warszawie.

Już 25 lutego 1939 zawiadomił ambasador, że w czasie manifestacji przed ambasadą, daly się słyszeć chóralne okrzyki jak: „precz z Hitlerem“, „precz z psami niemieckimi“, „niech żyje polski Gdańsk“. Było to zaledwie cztery tygodnie po wizycie Ribbentropa w Warszawie i w czasie pobytu hrabiego Ciano w stolicy Polski. Następnego dnia rzucono ciężkie kamienie na ambasadę. Również generalny Konsulat w Poznaniu był obiektem demonstrantów, którzy również niemieckie sklepy niszczyli i Niemcom dokuczali. Podobne zdarzenia zgłaszał konsul w Krakowie. Pomimo to jeszcze 28 lutego minister spraw zagranicznych Rzeszy oświadczył posłowi polskiemu, „że przewodnie zasady Führera, któreby chciały doprowadzić do wielkiego i ostatecznego wyrównania z Polską, są zawsze niezmiennione“, jakkolwiek ekscesy w Polsce uważać należy za bardzo znamienne. W tym czasie przecież był już Beck w posiadaniu umiarkowanych niemieckich propozycji o wyrównaniu kwestji gdańsko-korytarzowej, które zawierały w sobie niemiecką gotowość zagwarantowania granicy polskiej

W następstwie tego zarządzenia z dniem 1 stycznia 1940 r. nie wolno żydom samowolnie zmieniać miejsca zamieszkania, jak również nie wolno samowolnie przeprowadzać się z jednego domu do innego. Na tego rodzaju przesiedlenia się konieczne jest uzyskanie pisemnego zezwolenia kompetentnej legalnej władzy niemieckiej. Również w wypadkach zmiany dotychczasowego miejsca zamieszkania obywateli są żydzi starać się o odnośne zezwolenie władz niemieckich.

Przybywający na teren Gubernji Generalnej żydzi muszą dokonać zadość obowiązkowi zameldowania się u burmistrza nowego miejsca pobytu, przyczem zameldowanie musi nastąpić nie dalej, jak w ciągu 24 godzin od chwili przybycia do danej miejscowości. Niezależnie od tego obowiązani są żydzi zgłaszać swoje przybycie w radzie żydowskiej, której obowiązkiem jest prowadzenie szczegółowego wykazu przybywających na teren gminy żydów. W każdy poniedziałek ma rada żydowska przedkładać odnośny wykaz burmistrzowi do władz. Żydów, przybywających na teren gminy, obowiązują wszystkie przepisy, dotyczące zmiany miejsca zamieszkania.

Na terenie Generalnego Gubernatorstwa obowiązują przepisy, zabraniające żydom ukazywania się na placach, ulicach i drogach w godzinach od 21 do 5 rano, o ile nie posiadają pisemnego zezwolenia, o ile przepisy miejscowa powyższego okresu nie skracają. Te ograniczenia tracą swą waż-

ność w wypadku wydania innych w tej mierze zarządzeń.

Żydz, którzy się uchylają od respektowania powyższych przepisów, będą podlegać surowym sankcjom długotrwałej pracy przymusowej. Niezależnie od tego podlegać będą oni innym surowym karom.

Rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 17 listopada 1939 r. o prawie podatkowym i administracji podatkowej.

Dritte Durchführungsverordnung

zur Verordnung vom 17. November 1939 über Steuerrecht und Steuerverwaltung.
Vom 7. Dezember 1939.

Auf Grund der §§ 2 und 3 der Verordnung über Steuerrecht und Steuerverwaltung vom 17. November 1939 (Verordnungsblatt G. G. P., 1939 S. 60) bestimme ich:

Für die zum Distrikt Radom gehörenden Steuerämter werden folgende Finanzinspektoren eingesetzt:

1. Der Finanzinspektor Radom für die Steuerämter Radom 1 und 2, Konskie und Koźnice. Sitz in Radom.
2. Der Finanzinspektor Kielce für die Steuerämter Kielce 1 und 2, Jędrzejów und Włoszczowa. Sitz in Kielce.
3. Der Finanzinspektor Petrikau für die Steuerämter Petrikau 1 und 2 und Radomsko. Sitz in Petrikau.

Wszystkie w powyższym zarządzeniu naprowadzone przepisy narazie nie dotyczą tych żydów, którzy ostatnio przybyli do terenów, będących strefą interesów Rzeszy Niemieckiej, na skutek porozumienia rządu Rzeszy i rządu ZSRR. w sprawie przesiedlenia ludności ukraińskiej i białoruskiej.

4. Der Finanzinspektor Tomaschow Maz. für die Steuerämter Tomaschow Maz., Brzeziny, Rawa-Mazowiecka und Opoczno. Sitz in Tomaschow-Mazowiecki.

5. Der Finanzinspektor Tschenschlau für die Steuerämter Tschenschlau 1, 2 und 3. Sitz in Tschenschlau.

6. Der Finanzinspektor Busko für die Steuerämter Busko und Pinchów. Sitz in Busko.

7. Der Finanzinspektor Ostrowiec für die Steuerämter Ostrowiec und Wierzbik. Sitz in Ostrowiec.

8. Der Finanzinspektor Sandomierz für die Steuerämter Sandomierz und Opalów. Sitz in Sandomierz.

Krakau, den 7. Dezember 1939.

Der Leiter der Abteilung Finanzen
im Amt des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete
Spindler

Polska rozbiła porozumienie już przed 15 marca.

Nr. 155.

Niemiecki ambasador w Warszawie do Urzędu spraw zagranicznych.

Sprawozdanie

Warszawa, 9 marca 1939.

W rozmowie, którą odbyłem wczoraj z panem Beckiem, jeszcze raz poruszyłem manifestację przed ambasadą niemiecką, przyczem zwróciłem uwagę na otywne sympatyzowanie policji z demonstrantami oraz na to, że pewien wyższy polski oficer, pewnemu mężowi zaufania oświadczył, że demonstracje te są usprawiedliwione. Oświadczyłem panu Beckowi, że te dwa stwierdzenia, jak i inne tego rodzaju obserwacje, nad czem należy ubolewać, wykazały, jak wąską jest podstawa, na której tuż, w Polsce, buduje się politykę porozumienia. Za wyjątkiem jego samego, oraz może pół tuzina innych osobistości, niema tu, w Polsce, właściwie nikogo, kłoby się poważnie tą sprawą zainteresował. Nie można się dziwić, że sentyment do Niemiec pogarsza się tu stale, gdyż prasa nie zaprzestaje w podżeganii. Codziennie ukazują się nieprzyjacie artykuły i to nie tylko w prasie opozycyjnej, lecz również w prowincjonalnych organach rządowych i tylko dwie, wychodzące w Warszawie, półoficjalne gazety zachod-

wują się jakoś jako korekt. Jeszcze gorsza jest agitacja związku kresów zachodnich...

Pan Beck zdawał się być tymi wywodami mocno poruszony i oświadczył ponownie jak bardzo mu przykro z powodu zajść przed ambasadą niemiecką. Przyznał, że policja zawiadła i oświadczył, że ci oficerowie policji, którzy zawiadli, będą sławieni przed sąd. Zresztą twierdził, że nie leżało na te rzeczy zapatrywać zbyt pesymistycznie. Istotnie, nie zawsze łatwo jest przeprowadzić politykę porozumienia i nie zataja on zupełnie trudności. Musiał mianowicie w roku 1936 przejść ciężkie walki, aby dla tej polityki, która została zapoczątkowana przez marszałka Piłsudskiego, znaleźć uznanie; od tego czasu znajduje on w kołach politycznych coraz większe zrozumienie. Powody do pogorszenia się sentymentu w ostatnich miesiącach widzi on głównie w kwestji karpato-ukraińskiej, gdyż na Niemcy zwała się winę, że nie doszło do wspólnej granicy polsko-węgierskiej.

Zwróciłem uwagę na to, że te twierdzenia zostały obalone przez bardzo jasne oświadczenie z Berchtesgaden i że rzeczywiście byłby czas, by coś przedsięwziąć przeciwko temu zatruwaniu opinii. Nie możemy w każdym razie pojąć, że rząd toleruje agitację prasową i pozostawia związkowi kresów zachod-

nich wolną rękę w jego akcji wrogiej niemieczyźnie.

von Moltke.

Zasłużony koniec.

W takiej sytuacji nie mogło już być niespodzianką, że Polacy doprowadzili do tego, że rozmowy, które w początku marca w Berlinie miały miejsce w sprawie kwestji mniejszościowej, nie doprowadziły do żadnego rezultatu. Nie zatajali oni już swojej złej woli. Zachowanie się Polaków w kwestji mniejszościowej dowodziło jedynie, że zwrot Polski do obozu państw zachodnich był dawno postanowioną rzeczą, zanim się Czechosłowacja rozpadła. Pomimo, że w tym czasie polskie życzenie wspólnej granicy z Węgrami zostało ziszczone, nie znalazł Beck już drogi do Berlina, lecz przykuł w Londynie los Polski do Anglii, podczas gdy fala nienawiści do Niemiec rosła, a z tem pragnienie niemieckiej ziemi aż do Odry.

Niemiecka gotowość do pogodzenia, bezprzykładna cierpliwość, którą Führer okazał wobec podwójnej gry polskiej, aby służyć celom pokojowego rozwiązania były bezwzględnie. Polska wstępowała w straszny zaślepienie, słuchając swoich kusicieli, na pola walki z września 1939 r. i do rozgromu, jakiego historia nigdy o takich rozmiarach i tak zasłużonego nie widziała.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

TRZECIE

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE
do rozporządzenia z dnia 17 listopada
1939 r. o prawie podatkowym i admini-
stracji podatkowej.

Z dnia 7 grudnia 1939 r.

Na podstawie §§ 2 i 3 rozporządzenia
o prawie podatkowym i administracji
podatkowej z dnia 17 listopada 1939
(Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 60)
zaczynam:

Dla należących do Okręgu Radom
urzędów skarbowych ustanawia się na-
stępujących Inspektorów Skarbowych:

1. Inspektora Skarbowego Radom
(Radom) dla Urzędów Skarbowych
Radom 1 i 2, Konskie (Końskie)
i Kozienitze (Kozienice). Siedziba
w Radom (w Radomiu),
2. Inspektora Skarbowego Kielce dla
Urzędów Skarbowych Kielce 1 i 2,
Jędrzejów (Jędrzejów) i Wło-
schowa (Włoszczowa). Siedziba
w Kielce (w Kielcach),
3. Inspektora Skarbowego Petrikau
(Piotrków 1 i 2) i Radomsko. Sie-
dziba w Petrikau (w Piotrkowie),
4. Inspektora Skarbowego Tomaszów
Maz. dla Urzędów Skarbowych To-

maszów Maz. (Tomaszów Maz.),
Brzeziny, Rawa Mazowiecka i O-
potschno (Opoczno). Siedziba w
Tomaszów Mazowiecki (w Toma-
szowie Mazowieckim).

5. Inspektora Skarbowego Tschens-
chau dla Urzędów Skarbowych
Tschenschau 1, 2 i 3 (Częstocho-
wa 1, 2 i 3). Siedziba w Tschens-
chau (w Częstochowie),
6. Inspektora Skarbowego Busko dla
Urzędów Skarbowych Busko i Pin-
tschow (Pińczów). Siedziba w Bu-
sko (w Busku),
7. Inspektora Skarbowego Ostrowietz
(Ostrowiec) dla Urzędów Skarbo-
wych Ostrowietz (Ostrowiec) i
Wieschnik (Wierzbik). Siedziba
w Ostrowietz (w Ostrowcu),
8. Inspektora Skarbowego Sandomir
(Sandomierz) i Opatów (Opatów).
Siedziba w Sandomir (w Sando-
mierzu).

Krakau (Kraków), dn. 7 grudnia 1939.

Kierownik Wydziału Finansów
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
dla okupowanych polskich obszarów
Spindler

Sprawy opałowe.

**Obecny stan zaopatrzenia m. Radomia w węgiel i drzewo.
Konieczność oszczędzania (25—50 proc.) materiałów opa-
łowych. Wskazówki racjonalnego palenia w piecach mie-
szkaniowych i kuchennych.**

W Nr. 2 z dnia 4 stycznia 1940 roku
zostało przepisane w artykule „Sprawy
opałowe” str. 6 na samym początku, co
następuje:

By palić jaknajoszczędniej W PIECACH
KUCHENNYCH, należy się zastosować do
następujących praktycznych przepisów:

1) Przed każdorazowym rozpalaniem
dokładnie oczyścić ruszt i popielnik, a
zwłaszcza czyste być muszą spary rusz-
towe (prześwit).

2) Podpałkę ze szczapek rozpałić na
ruszcie, jak w piecu.

(dokończenie).

Cegielki torfu należy porozrywać do
wielkości pięści.

Torf nadaje się bardziej do spalania
w kuchni, niż w piecach mieszkaniowych.

Przy ścisłym wypełnianiu powyżej poda-
nych sposobów postępowania, rozbór opa-
ła zmniejszyć można od 25% do 50%.

Za przykład niech posłuży mieszkanie 2
pokojowe z kuchnią.

Dla ogrzewania 2-ch pieców podczas zi-
my i kuchni przez cały rok zużywa się
węgla 43 metry, czyli 4300 klg.

Przy obecnych warunkach jeden metr
węgla, nie licząc dostawy ze składu do do-

mu, kosztuje 6 zł., co w stosunku do rocz-
nej potrzeby wyniesie 258 zł

Przypuszczając, że przy prawidłowym po-
stępowaniu rozbór opału można zmniej-
szyć tylko o 25%, to oszczędność otrzy-
mana w tym razie wyniesie 64 i pół zł.

Jeżeli uprzytomnimy sobie tę olbrzymią
ilość paliwa, jaka jest zużywana w gospo-
darstwach domowych, niewątpliwie nalegać
będziemy na całe nasze otoczenie, by za-
prze stało lekceważenia nadal sprawy opa-
łowej, ze względu na swój własny i ogólny
interes, paliło jaknajoszczędniej, korzy-
stając z powyższych prostych wskazówek.
Można wołać do każdego: „Obywatelu!
jeżeli dostałeś wreszcie po ciężkich cier-
pieniach opał do swego mieszkania, nie
marnuj go przynajmniej, a pal jaknajoszczęd-
niej.”

W zakresie powyższego artykułu nie po-
ruszyliśmy spraw, mających również wpływ
na zwiększenie zaoszczędzenia opału, jak
to: zastosowanie multiplikatorów, usunięcia
wad mieszkań pod względem ciepła i bu-
dowy racjonalnych ekonomicznych typów
pieców mieszkaniowych i kuchennych.

Również ze względu na rozmiar artykułu
nie zamieszczone zostały wzmianki o goto-

Przeziębienie

waniu na gazie oraz centralnym ogrzewaniu.

Inżynierowie budowlani i architekci po-
winni większe okazać zainteresowanie po-
wyższą sprawą w zakresie ich kompetencji,
jako też i wydziały budowlane miast.

Stowarzyszenia właścicieli domów i lo-
katorów, stowarzyszenia zdunów i malarzy
powinny systematycznie wprowadzać tę
kwestję na porządek dzienny swych konfe-
rencji. Władze gminne powinny wytworzyć
wydziały opałowe, szerząc agitację i udzie-
lając mieszkańcom gminy wskazówek, jak
oszczędnie spalać używane gatunki paliwa,
a oczywiście przede wszystkim wprowa-
dzać wzorową gospodarkę opałową we
wszystkich swych instytucjach, badać stro-
nę ciepłą w zatwierdzanych projektach
nowych gmachów i t. d. Powinna być utwo-
rzona sekcja opałowa wydziału aprowiza-
cyjnego mająca za zadanie oprócz dostar-
czania węgla i koksu mieszkańcom, także
zawczasu przygotowania i sprowadzenia
suchego drzewa i podpałki, ewentualnie
suchego torfu; sekcja opałowa winna inte-
resować się nie tylko podziałem artykułów
opałowych i kontrolą składów opałowych,
lecz zapomocą odpowiedniej propagandy
i pouczenia wpływać na oszczędnościowe
zużytkowanie materiałów opałowych w gos-
podarstwie domowym przez mieszkańców
miasta.

Wszak sprawy opałowe w czasie mrozi-
cy zimowych są najważniejszymi w pośród
innych bolących zagadnień aprowizacyj-
nych.

Jak zabezpieczyć się przed wybuchami w piecach i czadami.

Rozsadzanie i wybuchy w piecach ogrze-
walnych, których następstwem bywa pope-
kanie, a niejednokrotnie rozsądzenie pale-
nisk i ścian piecowych, pochodzą z dwóch przyczyn.

Z powodu zbyt silnego nagrzewania,
a następnie szczelnego zamknięcia pie-
ców świeżo stawianych lub poprawianych,
które poprzednio stopniowo wysuszone
nie były i skutkiem nieumiejętnego spala-
nia drobniejszych gatunków węgla i mialu,
zwłaszcza przy słabym ciągu kominu. Za-
pobiedz temu należy w sposób nastę-
pujący:

Piecy świeżo stawiane lub poprawiane
trzeba wysuszać stopniowo. W tym celu
przepalać w nich z początku lekko, zwię-
kszając następnie ilość paliwa, przy otwar-
tych jednak zawsze drzwiczkach palenisk.

kowych i popielnikowych. Dopóki w ciągu jednego lub dwóch tygodni woda z gliny i cegły nie wyparuje, a więc przyczyna wybuchu zostanie usunięta, piec w ciągu tego czasu nie powinny być zupełnie zamykane.

Co się tyczy wypadków spowodowanych nieumiejętnym paleniem, to przedewszystkiem powinno się zawsze o tem pamiętać, aby na rozżarzony opał na ruszcie nie narzucać nigdy bardzo drobnego węgla w postaci pospółki lub miału, zwłaszcza w większej ilości i grubszej warstwie; nieznaczne dawki miału można narzucać tylko na przednią część długości rusztu

Zaczadzenia są spowodowane gazami,

zawierającymi w sobie głównie tlenek węgla zwany potocznie „czadem”. Ma to miejsce, jeżeli z powodu bardzo złego ciągu komina spalanie gazów zwłaszcza z węgli kamiennych nie może być zupełne, również to bywa, gdy drzwiczki paleniskowe i popielnikowe zostaną zamknięte przedwcześnie, t. j. przed zupełnym odgazowaniem się węgla, które wtedy pozostają na ruszcie czarne nieprzeżalone.

Największe jednak niebezpieczeństwo zaczadzenia zagraża wtenczas, kiedy po narzuceniu na warstwę rozżarzonego węgla świeżej dawki paliwa, drzwiczki paleniskowe i popielnikowe zostaną bezzwłocznie szczelnie zamknięte.

Ponieważ ma miejsce pojawienie się czadu pouplywie kilku godzin od chwili napalenia w piecu, skutki więc zatrucia dają się odczuwać najczęściej nocną porą i dlatego tem więcej są niebezpieczne. Trzeba przyjąć za zasadę, że w piecach palić powinno się tylko w porze rannej lub przedpołudniowej. Niezależnie od tego, nie trzeba drzwiczek paleniskowych i popielnikowych, a tem więcej po narzuceniu świeżej dawki paliwa przedwcześnie zamykać. Można to uskutecznić dopiero wtenczas, kiedy węgiel na ruszcie jest już czerwony. Nie należy również nawet przy lepiej przepalonym węglu zamykać szybrów, o ile są gdzie przy piecach zastosowane.

Składajcie ofiary na P. C. K. i K. P. L. P. w Radomiu.

Dyrekcja Radomskiego T-wa Kredytowego MIEJSKIEGO

podaje do wiadomości, że na zasadzie zezwolenia Komisarza m. Radomia z dnia 2 stycznia 1940 r., oraz decyzji Komitetu Nadzorczego T-wa z dnia 4 stycznia 1940 roku w lokalu T-wa przy placu 3-go Maja Nr. 8, w dniu 12 lutego 1940 roku o godz. 16 (4 po południu) odbędzie się

Nadzwyczajne Zgromadzenie Pełnomocników Towarzystwa

z następującym porządkiem dziennym, a mianowicie:

Sprawa sprzedaży nieruchomości T-wa w Radomiu Nr. hip. 494. W myśl § 71 ust. Towarzystwa zebranie jest prawomocne bez względu na ilość przybyłych Pełnomocników Towarzystwa.

WEZWANIE.

Polski Czerwony Krzyż, jako instytucja, opiekująca się losem jeńców, łącznie z Komitetem Pomocy Ludności Polskiej w Radomiu zwracają się do wszystkich sfer społeczeństwa z wezwaniem, aby w czasie jaknajkrótszym złożyło potrzebną ilość ciepłej bielizny i skarpet dla ułatwienia jeńcom polskim przetrwania zimy.

Ofiary w naturze, gotówce i datki zbierać będą za pokwitowaniem osoby upoważnione przez P. C. K.

Powyższe dary przyjmowane będą codziennie w lokalu P. C. K., Plac 3 Maja 8 za pokwitowaniem w godzinach: od 10 do 13 i od 16 do 18.

P. C. K. i K. P. L. P. w Radomiu.

Radom, dn. 21 grudnia 1939 r.

Genehmigt: Stadthauptmann

SCHWITZGEBEL

S. A. Gruppenführer.

Landratura (Starostwo) w Radomiu podaje do wiadomości, że dni przyjąć są wyłącznie we WTORKI i PIĄTKI od godz. 10 do 13.

W innych dniach i godzinach strony bezzwzględnie załatwiane nie będą.

Firma chrześcijańska. 28-0

Podania — prośby

do władz urzędowych, przepisowe, język niemiecki. Pierackiego 29-3.

Zwolnienia jeńców i poszukiwanie zaginionych w Niemczech i Sowieciech. Zezwolenia na handel z Łodzią. Rozkładanie, umarzanie podatków. Prośby po niemiecku. Felicja Gralińska, Żeromskiego 36. 3-3

Kupię plac lub dom

nieduży w Radomiu lub na przedmieściu. Zgłoszenia Administracja „Kurjera Radomskiego”.

Na mieszkanie wspólne

przyjmę jedną lub dwoje osób. Wiadomość „Redakcja”. 1-1

Skargi, reklamacje

PRZEPISOWE.

JĘZYK NIEMIECKI.

Pierackiego 29-3. 19-0

Z Nadarzyc pow. Września — Poznańskie-MATKA MASŁOWSKA prosi o podanie miejsca zamieszkania syna Romana pod adresem Redakcji „Kurjera Radomskiego”. Inne Redakcje proszone są o podanie tej treści. 3-0

Kto wiedziałby

do Brygady Wołyńskiej, ostatnio widzianym dnia 16-go września r. ub. na Grechowie, proszony jest o łaskawe udzielenie informacji rodzinie, ulica Trawna 8 m. 6. 2-2

C Z E S Ł A W O Z I O M E K

ZAKŁADY DUKARSKO-INTROLIGATORSKIE SKŁAD DUKÓW I MATERIAŁÓW BIUROWYCH. Radom, — Żeromskiego 49. — Starachowice-Wierzbicki.

Kupię złotą bransoletkę, łańcuszek, obrączkę, pierścionek.

Radom, 1-go Maja 16 m. 9. 2-3

Komisowy sklep nowo utworzony, jedyny w Radomiu, przyjmuje do komisowej sprzedaży, kupuje, sprzedaje futra, garderobę, zegarki, nakrycia stołowe, dywany, bieliznę itp. Jadwiga Paschalska-Prokopczykowa. Plac 3-go Maja 5. 3-3

Unieważniam

cośkolwiek o podchorążym kawalerji, JANUSZU OLEWISKIM, przydzielonym do Brygady Wołyńskiej, ostatnio widzianym dnia 16-go września r. ub. na Grechowie, proszony jest o łaskawe udzielenie informacji rodzinie, ulica Trawna 8 m. 6. 2-2

Okazyjnie kupię

złotą bransoletkę, łańcuszek, obrączkę, pierścionek. Radom, 1-go Maja 16 m. 9. 2-3

LOKAL sklepowy

lub jego część z oknem w śródmieściu albo w okolicach rynku potrzebny zaraz. Oferty do Redakcji. 1-3

Sypialnię i kanapę

okazyjnie kupię — ulica Żeromskiego 23 m. 7. 1-1

Unieważniam

zgubioną kartę rzemieślniczą, nazwisko Żołądiewicz vel Zagajewski Stanisław. Odnieść do Redakcji. 1-1

Okazyjnie do sprzedaży

kuchonka gazowa, lśwy. damskie buciki nr. 37 i kalosze męskie. Wiadomość Redakcja. 1-1

OGŁOSZENIA DROBNE: za słowo 20 gr., OGŁOSZENIA HANDLOWE: cała strona 300 zł., pół str. 175 zł., 1/3 str. 100 zł., 1/4 str. 75 zł., 1/5 str. 60 zł., 1/6 str. 50 zł., 1/7 str. 40 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/9 str. 20 zł., znosierowanie pracy 20 gr., poszukiwanie 10 gr. za słowo. — Za treść ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Przyjmujemy Plac 3-go Maja Nr. 1 w K. K. O. od 10 — 13 prócz niedziel i świąt.

Druk i Wydawca Cz. Ostomek, Radom, Żeromskiego 49.